

Samuel Pidgin

Politiikkanne on vitun tylsää

Hyväksy se, politiikkaanne on vitun tylsää. Miksi muutoin kaikki kavah-
taisivat kun sana sanotaan? Miksi äänestysprosentti on pudonnut kaikkien
aikojen alimmilleen? Miksi hyvinvointiyhteiskunnassamme nähdään mella-
koita ja politiikkaanne tyytymättömien vastarintaa?

Totuus on, että politiikkaanne on tylsää, koska se on todella yhdentekevää.
Nyky politiikan radikaaleimpana toimintana pidetyt mielenosoitukset ovat
menettäneet vaikuttavuutensa. Me tiedämme, että antiikkiset mielensoi-
tustavat – marssiminen kyltit käsissä, yhteislaulut ja kokoontumiset – ovat
tänä päivänä voimattomia saamaan aikaan mitään muutosta, koska niistä on
tullut ennakoitava osa status quo. Tiedämme etteivät nämä voimattomat
mielenosoitukset voi saada aikaan todellista muutosta maailmassa, jossa
elämme päivästä päivään. Samoin on äänestämisen laita. Me tiedämme, et-
tä riippumatta siitä kuka istuu nostamassa korkeaa palkkaa pitkän pöydän
ääressä, mitä lakeja on kirjoissa, minkä ismin alla intellektuellit marssivat,
meidän elämämme pysyy muuttumattomana. Tiedämme, että kyllästyneisyy-
temme on todiste siitä ettei tämä ”politiikka” ole avain todelliseen elämän
muuttamiseen. Emme ole kiinnostuneita politiikastanne, sillä elämämme on
jo kyllin tylsää!

Sinäkin tiedät sen. Kädet ylös: kuinka monelle teistä politiikka on velvol-
lisuus? Jotain johon osallistut vain koska kuvittelet että niin on aina tehty ja
niin täytyy tehdä, vaikka todellisuudessa on miljoona asiaa joihin mieluum-
min käyttäisit aikasi? Voisiko lopulta olla niin, että äänestämään sinut ajaa
syyllisyydentunto eikä enää illuusio siitä että äänestämällä voisi vaikuttaa?
Onko sinusta koskaan tuntunut, että osallistut rituaaliin, pitkään vallassa ol-
leeseen traditioon jonka tarkoituksena on vain turvata valtaa pitävien asema?
Oletko koskaan salaisesti tahtonut paeta politiikkaanne pysähtyneisyydestä
ja tylsyydestä?

Ehkä myönnätkin politiikkaanne tylsyyden, mutta ajattelet että äänestämi-
nen on tärkein tapa vaikuttaa elämääsi? Vastaus tähän on, noh, EI.

Itse asiassa väsyttävä politiikkaanne tekee yksilölle karhunpalveluksen.
Kyllästyttämällä meidät politiikkaan, kyllästyttätte meidät elämään. Sillä
oikeastaan ei ole mitään tärkeämpää kuin politiikka. EI edustuksellinen de-
mokratia ja lait, tai kuka valitaan mihinkin valtuustoon allekirjoittamaan
vuodesta toiseen samoja papereita ja turvaamaan olemassa olevan systeemin

toiminnan. Ei ”Liityin mukaan radikaaliin vasemmistoon, koska nautin väitellä välinpitämättömistä yksityiskohdista ja kirjoittaa retorisia artikkeleita saavuttamattomista utopioista ”-politiikka. Ei se politiikka, jossa jokin poliittinen johtaja tai ideologia vaatii sinua tekemään uhrauksia ”aatteen vuoksi”. Vaan jokapäiväistä elämämme politiikkaa.

Kun erotat politiikan välittömästä, yksilöiden jokapäiväisestä elämästä, siitä tulee täysin epäoleellista ja näin tylsää. Todella, siitä tulee rikkaiden älyköiden yksityisomaisuutta, sellaisten joilla on aikaa ja varaa vaivata itseään tällaisilla kuivilla, teoreettisilla asioilla. Kun osallistut politiikkaan velvollisuudentunnosta ja tottumuksesta etkä siksi että sillä voisi vaikuttaa mihinkään, pidät yllä kuollutta järjestelmää johon et itsekään luota ja ajat politiikan parista lopullisesti pois ihmiset joiden elämä on jo valmiiksi ikävystyttävää. Kun teet haluasi vastaan sen, mitä uskot ”velvollisuudekseksi”, teet politiikasta elottoman, ilottoman asian. Siitä tulee paino ihmisten elämään sen sijaan että se nostaisi painoa ihmisten harteilta. Ja näin pilaat politiikan idean meiltä kaikilta; ihmisiltä, joille sen pitäisi olla kaikkein tärkeintä. Sillä jokainen meistä miettii mitä haluamme elämältämme ja kuinka saavuttaa sen. Tästä politiikassa on todella kyse. Ei siitä, minkä numeron kirjoitat kopissa paperille ja kuka on ”päättämässä” asioistasi.

Minkä sitten tulisi olla poliittista? Sen, nautimme siitä mikä antaa meille ruokaa ja katon päämme päälle. Sen, koemme päivittäisen vuorovaikutuksen ystäviemme, naapuriemme ja työtovereidemme kanssa tyydyttäväksi. Sen, onko meillä mahdollisuutta elää joka päivä niin kuin haluamme. Eikä ”politiikan” pitäisi koostua vain näistä asioista keskustelemisesta, vaan suorasta toiminnasta jolla parannetaan elämiämme tässä hetkessä. Ei kuluteta enempää aikaa keskusteluun meille kaukaisista, yhdentekevästä asioista, kun meidän täytyy kuitenkin mennä seuraavana aamuna työhön. Ei enää rituaalista poliittista ”päätöksentekoa” joka ei todella pääte eikä tee mitään. Koskaan enää emme uhraa itseämme aatteenne vuoksi, sillä me itse, onnellisuutemme ja läheistemme onnen tulee olla aattemme!

Kunhan teemme politiikasta oleellista ja innostavaa, yksilöiden innostus osallistua poliittiseen päätöksentekoon seuraa perästä. Mutta kuivasta, teoreettisesta ja rituaalisesta politiikastanne ei voi seurata mitään arvokasta ja todellista. Se, ettemme ole kiinnostuneita vallitsevasta poliittisesta järjestelmästä ja äänestämisestä ei tarkoita, ettemme olisi kiinnostuneita

vaikuttamaan elinympäristöömme ja läheisiimme. Poliitiikan perustuksen tulee olla konkreettinen: sen on oltava välitöntä, itsestään selvästi vaivan arvoista, sen tulee olla hauskaa itsessään. Kuinka voisimme saada aikaan mitään positiivista muille jos emme nauti omasta elämästämme?

Politiikkaa konkreettisesti: Iltapäivä jonka aikana kerätään ylijäänyttä ruokaa yritysten ruokaloilta, jotka olisivat heittänee sen pois ja jaetaan se köyhille. Tämä on hyvää politiikkaa, mutta ainoastaan jos nautit siitä. Jos teet sen ystävien kanssa, jos tapaat sen parissa uusia ihmisiä, rakastut, kuulet hauskoja tarinoita tai tunnet olosi hyväksi autettuasi kanssaihmistä, se on hyvä poliittinen teko. Jos sen sijaan käytät iltapäiväsi kirjoittaen paikallislehteen vihaista mielipidekirjoitusta köyhien nälästä vaatien poliitikkoja tekemään jotain, tai äänestät ”köyhien asiasta” kiinnostunutta ehdokasta, et saavuta mitään ja tiedät sen itsekin.

Ehkä on aika keksiä uusi sana ”politiikalle”, koska olette tehneet siitä kirosan nykyisessä käytössään. Edustajanne eivät edusta koskaan meitä kaikkia. Ketään ei tule sivuuttaa keskustelussa jossa puhumme elämämme välittömästä parantamisesta. Tässä valossa esittelemme teille vaatimuksemme politiikan suhteen. Ehdot, joista emme neuvottele ja joihin täytyy päästä mahdollisimman pian sillä meidän emme elä ikuisesti, vai mitä?

1. Poliitikasta tehdään jälleen oleellista jokapäiväisen elämämme kannalta. Mitä kauempana on poliittisen kiinnostuksen ja toiminnan kohde, sitä vähemmän se meille merkitsee, sitä kaukaisemmalta se vaikuttaa ja sitä tylsempää politiikasta tulee.

2. Kaiken poliittisen toiminnan tulee olla itsessään riemukasta, palkitsevaa ja innostavaa. Et voi paeta ankeutta suuremmalla määrällä ankeutta.

3. Saavuttaaksemme kaksi ensimmäistä kohtaa, täytyy luoda täysin uudet poliittiset toimintatavat ja metodit. Vallitsevat ovat vanhanaikaiset. Ehkeivät ne KOSKAAN olleetkaan mistään kotoisin, ja siitä johtuen maailma on nyt sellainen kuin se on.

4. Nauti elämästäsi! Ei ole mitään tekosyytä hukata elämänsä olemalla kyllästynyt, kyllästyttää tai pitää muita kyllästyneinä. Rakastu, tee mitä haluat elämälläsi, toimi ympäristösi välittömäksi parhaaksi, ystävyysty uusiin ihmisiin tämä on vallankumouksellinen poliittinen teko.

Anarkistinen kirjasto
Anti-Copyright
2012 syyskuu 10

Samuel Pidgin
Politiikkanne on vitun tylsää

Ex-workers collective CrimthIncin tekstistä ”Your politics
are boring as fuck” innoittuneena luonut Samuel Pidgin.
Haettu 17.8.2012 osoitteesta: <http://takku.net/article.php/20080922095026207>